

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicijska, Semeniške ulice št. 2

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja trispodna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primarno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 170.

V Ljubljani, v četrtek 26. julija 1888

Letnik XVI.

FZM. baron Kuhn.

△ Danes teden naznanil nam je brzjav, da je FZM. baron Kuhn dobil cesarjevo lastnoročno pismo, ki jako laskavo omenja povodom njegove petdesetletnice mnoge zasluge v miru in vojski ter naznani, da stopi v disponibiliteto, ker to zahteva „boljša pripravljeno armade“.

Pred očmi imamo le vojaka-junaka, čegar ime je tesno zvezano z novejšo bojno zgodovino avstrijsko. Že kot stotnik generalnega štaba odlikoval se je v burnih in nevarnih letih 1848 in 1849. Ni se strašil svinčenega dežja, ne gostih bodal mnogobrojnega sovražnika. Pogumno je gledal v blede smrti koščeni obraz ter z malim številom sobojevnikov pripomogel k mnogim zmagam. „Naprej“ bilo je njegovo geslo, za vsako ped zemlje tvegati je življenje, ofenziva je bila njegova parola. V gostem dimu sovražnikovega ognja peljal je hrabre vojake v krvavi boj na Monte Vento, pri Kustoci je z dvema topovoma razpodil tisoče sovražnika, pri Milanu so zmagali pod njegovim vodstvom lovci in hrabri sinovi naše dežele. Slavni vojskovodja Radecky pohvalil je mladega častnika ter ga priporočil na Najvišjem mestu, da ga odlikujejo s križem Marije Terezije. Kot načelnik generalnemu štabu v nesrečni vojski l. 1859. storil je več, nego je znano v javnosti, ter zabranil s svojo sicer surovo, a odločno besedo še večjo nesrečo za našo državo.

Ko sta se l. 1866. združila dva sovražnika, da oslabita slavno Avstrijo, dobil je Kuhn častno, pa težko nalogo, da z malim številom zanesljivih strelcev brani proti sovražniku tirolsko pogorje. Svedoki pripovedujejo, kako spretno je Kuhn razpostavil svoje vojake na gorskih bregovih ter sovražniku zapiral pot v deželo. Povsod je zapazilo njegovo bistro oko pretečo nevarnost, a kjer se je prikazal, pognal je sovražnika v beg.

Kot šestletni vojni minister pridobil si je mnogo zaslug za preosnovo armade in občno vojaško dolžnost. Ker pa je bil upornega duha in ni nikdar deval besed na tehtnico, nakopal si je posebno mej častniki mnogo nasprotnikov. Pisatelj teh vrstic bil

je navzoč, ko so se tresli častniki vojaške šole strahu pred strogim in natančnim nadzornikom, ki je zapazil najmanjšo napako, kaznoval najneznatnejšo hibo. Toliko bolj pa ga je ljubilo nižje moštvo. On je vojak v pravem pomenu besede, spominjajoč nas na davne junake z železnimi pestmi, boječim pogledom, jeklenim srcem in neustrašno odločnostjo.

Kakor sedaj ugibljejo domači in vnanji listi o vzroku njegove disponibilitete, ravno tako so pred štirinajstimi leti ugibali, kaj je povod, da je moral dne 16. junija 1874 zapustiti „sivo palačo“ vojnega ministerstva na Dunaji. Bili so — kakor se je tedaj govorilo — politični vzroki, da je Najvišji poveljnik avstrijske armade z lastnoročnim pismom milostno izpolnil željo baronu Kuhnu, odstavil ga iz službe vojnega ministra in ga imenoval poveljujočim generalom v Gradci. Presvetli cesar zahvalil se mu je premilostno za vestno in zaslužno službovanje ter mu podelil veliki križ Štefanovega reda. Enako glasi se sedaj cesarjevo pismo, ko mu milostno naznanja pokoj na stara leta.

Mnogo se je govorilo po Gradci v zadnjem času, da bodo Kuhna prestavili. Eni so vedeli pripovedovati, da je odločen za poveljnika v bodoči vojski, drugi so zatrjevali, da bo zaradi starosti zapustil svoje mesto. Po naših mislih je najbolje v takih zadevah počakati s sodbo, da se razmere razjasnijo in govore fakta.

V torek popoldne priredili so graški častniki in deputacije vsega III. vojnega kora velik banket na čast poslavljajočemu se kornemu poveljniku. Zbralo se je na stotine višjih častnikov. Prvo zdravico napil je Kuhn presvetlemu cesarju, drugo pa podmaršal Schönberger slavljencu. Nato je baron Kuhn v obširnem govoru slikal svoje življenje, tri godbe so zasvirale njemu najljubšo koračnico „Radeckyjevo“. Po govoru bliskoma dvignejo častniki našega domačega pešpolka št. 17 slavljenca in ga nosijo po dvorani, godba pa zaigra „O, du mein Oesterreich“.

Baron Kuhn napil je tudi hrabremu polku ljubljanskemu, ki nosi njegovo ime. Ko se je v vozu vračal v stanovanje, izpregli so častniki konje ter ga peljali do doma.

Čemu omenjamo te stvari? Ker ta slavnost nima le domoljubnega pomena, marveč ji hočejo liberalni časniki vtisniti tudi političen pečat. Akoravno so motivi njegovemu odslovljenju popolnoma neznani, vendar skušajo nemško-liberalni časniki porabiti stvar za politične namene. Kuhn je znan kot hraber vojak, izvrsten vojskovodja, duhovit vojaški pisatelj, čemu torej pogrevati pozabljene spomine ter generala proslavljati kot politika? Tako je pisala „Tagespost“: „Mnogo let je že znano in vsi pristaši državne celote hvaležno priznavajo, da je bil Kuhn vedno odločen zastopnik prave državne ideje. Ni sicer gotovo, pa pripoveduje se, ko je bilo treba izreči sodbo o obstanku ali odstopu Hohenwartovega ministerstva, da se je tedanji vojni minister (baron Kuhn) odločno izrazil proti nevarnim eksperimentom grofa Hohenwarta in s svojo besedo mnogo pripomogel k odstopu ministerstva“. Tako židovski časniki uporabljajo vsako priliko za svoje namene. Drugi dan je isti list pisal že treznejše, pozabil bolečine in se vrgel v naročje optimizmu. Piše namreč:

„Doslej se niso izvršila imenovanja niti uradne naredbe, ki bi pojasnile F. Z. M. barona Kuhna odstop. Besede cesarjevega lastnoročnega pisma morejo se različno razlagati, kakor namreč pretehtamo to ali ono besedo, vendar pa so generalu bližnji krogi prepričani, da v cesarjevem pismu izražena disponibiliteta ni „obrat brez pomena“. Znano je namreč v armadi, da cesar čista generala in rad sliši iz njegovih ust odločno in odkritosrčno besedo. Pri zadnjih vajah na Koroškem, katerih se je tudi cesar vdeležil, dovoljen je bil Kuhnu vstop v vladarjeve sobane, in niti najmanjše znamenje ni pričalo o cesarjevi nemilosti“.

Naj bodo besede o disponibiliteti brez pomena ali ne, gotovo je najvišje vodstvo armade dobro premislilo, predno je storilo ta korak. Za pripravljeno in izvežbanost armade mora skrbeti vojna uprava; ona je za to odgovorna in bo gotovo tudi storila v vsakem slučaju svojo dolžnost. Porok nam je očetovska skrb modrega in veledušnega vladarja.

LISTEK.

Lov je pustil.

(Povest, zapisal y.)

(Dalje.)

Kaj prijetno smo bili iznenadeni dosevši na omenjeni prostor. Čakal nas je tam g. nadlogarjev hlapec. V košu prinesel je na hrib sodček vina, slanine in kruha. Kako nam je teknilo, kako naglo smo vse izpraznili, vé le tisti, ki je bil že v hribih na lovu.

Puške položili smo na stran in leželi na dišeči travi zavživali, kar nam je strežaj delil. Slanine in kruha je kmalu zmanjkalo. Kozarec z vinom krožil je še med nami. Zapalili so nekateri smodke, drugi pipe. Jezik se nam je razvezal, vsak je hotel kaj zanimivega povedati.

„Pa kako je to, g. nadlogar, v tem gozdnem okraji ni bilo čuti divjačine?“ opomni g. sodnijski adjunkt.

„Preveč lovskih tatov je tu v okolici. Saj je

sploh znano, kako spretno znajo zanjke nastavljati ob prehodih“, oglesi se neki kupec.

„Vse mogoče! Vendar zadnja leta so taki lovci preveč ostrašeni. Znano vam je, koliko mesecev so morali v ječi presedeti lovski tatovi iz Z.-ske vasi. Sedaj si z lepa ne upa nobeden zopet nad divjačino“, odgovori g. nadlogar.

„Jaz pa mislim, kedar se v človeku lovska strast vkorenini, ne pusti z lepa. Celó enoletna ječa ga ne izpameti.“

„Imate tudi prav!“ dostavi gospod nadlogar. „Vendar ljudje tu na okrog niso tej strasti preveč udani. Zakaj nič zverine nismo čuli, razlagamo si lahko od tod, ker smo bili ravno prej sosedni lovski okraj obstopili. Lajanje psov, klicanje hlapcev in pokanje pušk je oplašilo zverino, da se je umaknila čez hrib v goščavo. Sicer pa tudi pripoznam, da kedar se enega človeka strast polasti, posebno še lovca, težko ga mine. Meni je jeden sam tak dogodek znan, da je nevaren tatinski lovec pozneje lov popustil.“

„Prosim Vas, povejte nam, kako se je to vršilo?“ vprašam.

Pomenljivo se ozre ná-me g. nadlogar; znal je, da bodem to porabil, vendar povabljenemu gostu mora vsekako postreči.

„Naj bo! Počijemo se mi, in oddahnejo se tudi psi, v pol ure skončam.“

„Poglejte, gospodje, čez ta-le hrib! Precej zadej stoji graščinska pila. Voda teče po grapi tako obilno, da tudi po leti v največji suši lahko jedno kolo vrti. Tam reže zdaj žagar Martin hlode iz graščinskih gozdov. Dela se mu nikoli ne manjka; ker je mož precéj delaven, opomogel si je že nekoliko. V gostilni ga ne boš dobil, redko kako nedeljo se zamudi v družini in še takrat se mu vidi, da ga sree vleče kam drugam. Dve leti je, kar se je oženil, toliko časa je že tudi graščinski žagar. Ako me katerikrat pelje mimo pot, stopim v njegovo hišico. Dobro dé človeku, ako vidi, kako potrpežljivo ravna mladi ljudje z bolehnimi starimi. Stauje namreč pri njem tudi mati njegove žene. Reva že leto in dan ne more iz postelje, vse morajo donesti k njej in kakor malemu otroku morajo ji polagati grižljeje v usta. Bolehna je stara žena že kaka tri leta. (Dalje prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 26. julija.

Notranje dežele.

Avstrijski cesar je povabil saksonskega kralja na lov divjih koz v Štirske. Govori se, da se bo vdeležil tega lova tudi nemški cesar Viljem, ko bo obiskal dunajski dvor.

Graškimi vojaškimi krogom se zdi malo verjetno, da bo **Kuhnovim naslednikom** imenovan baron Schönfeld, ker je ta slabega zdravja. Ako se bo pa to vendar zgodilo, bo imenovanje le začasno.

Nemški veleposlanik princ Reuss je dobil od svoje vlade nalog, naj poizvé na „delikaten“ način pri dunajskem dvoru, kje je sedaj nemško-cesarska krona. Do leta 1795 bila je bajé v Ahnu, pozneje pa so jo neki prenesli na Dunaj. Cesar Viljem je že leta 1871 ukazal, naj se napravi načrt za novo krono, a ker je upal, da bo staro izročila Avstrija, opustil je ta sklep. Pravno vprašanje, kdo ima lastninsko pravico do te krone, ne dá se tako lahko rešiti.

Ogerske kočutske stranke vodja, Daniel Iranyi, ki se sedaj mudi v korintniških toplicah, izjavil se je zoper to, da bi se Ogerska vdeležila praznovanja vladne štiridesetletnice. Vsaka opazka je menda odveč!

Vnanje države.

Kakó sodijo protestantje o **okrožnici sv. Očeta „De libertate humana“** (o človeški prostosti), pové nam angleško-protestantski list „Saturday Review“, ki piše: „Kdor pazno čita to listino, našel ne bode v njej niti ene misli, koje ne bi brezpogojno mogli sprejeti vsi kristijani. Okrožnica jasno kaže, da ne more biti oni, ki veruje na Jezusa Kristusa, zaveznik z neko vrsto ljudi, koji hočejo prognati vero iz države in narodov. Kdor pozna velikanski vpliv katoliške cerkve in udanost vernikov sv. Očetu, prepričan mora biti, da bo ta okrožnica imela za človečanstvo najboljšje vspehe. V časi, ko se takó zatira verstvo, potolaženi smo čitajoč to častitljivo listino, v koji ni britke besede, ni sledú fanatizma in ni najti tesnosrčnosti. Vzvišeni in junaški glas, ki se razlega sredi nesloge in opominja krepko pa milostno k spolnovanju dolžnosti, vsiljuje nam spoštovanje; upamo, da bo našel tudi pokorščino.“

Obpravave mej **Vatikanom** in **Rusijo** obetajo, da se bo dosegel povoljen vspeh. Vendar pa je vest prenapljena, da se bo že v kratkem sklenila dotična pogodba.

Neki budimpeštanski list je trdil, da je nevarno zbolel **srbski** prestolonaslednik. Ta vest se na mero-dajnem mestu odločno zanikuje. — Bukareško časopisje trdi, da se je vse srbsko duhovništvo — izimši dve osebi — izreklo zoper ločitev zakona. Razburjenost mej narodom narašča. — Ovadbe so na dnevnem redu v Belgradu so zaprli več oseb. Ječe so po celi deželi prenapolnjene. V bližini Jagodine in Despotovca so se pokazale čete hajdukov.

Iz **Bolgarije** se javlja, da pripravljata Stambulov in Mutkurov novo vojaško izjavo. Pričakuje se vsestranski, da bo Turčija pozvala Koburžana sporazumno z večino vlesil, naj zapusti bolgarska tla. Le Avstrija in Anglija se bodete bajé temu ustavljali. — Poveljnik ruščuški, major Drandarevsky, je bil odpoklican, ker se je javno kazal nezadovoljnega s Koburžanom. Na njegovo mesto je prišel zanesljivejši major Mečkonev.

Rusija je neki pripravljena odpovedati se deloma svojim zahtevam gledé Bolgarije, toda pod tem pogojem, da stori to tudi Avstrija gledé Balkana sploh. Rusija zahteva samó, naj se odstrani Koburžan. Nemčija je s tem zadovoljna. Pozneje pa, ko bo odbila zadnja ura Turčiji, izpregovorila bo Rusija zopet odločilno besedo gledé Dardanel.

Nemški konservativni krogi so trdno prepričani, da bo v kratkem stopil v pokoj knez Bismarck. Že sedaj so se bajé pokazale pri raznih prilikah razlike v mnenji mej njim in mladim cesarjem.

Znana **francoska** zadeva zoper učitelja-redovnika iz Citeaux-a, od koje so si proti-cerkveni listi, na čelu jim nesramna židovska „Lanterne“, obetali toliko gradiva kot orožje zoper verske naprave, izginila je polagoma s površja pod rokama preiskovalnega sodnika. Redovnika so izpustili iz zapora, ker se je pokazalo, da je bila ovadba oprta na zlobno laž. — Poraz pri volitvi v Ardèche-u vsekal je po mnenji vseh listov Boulangerju globoko rano, ki se bo težje zacelila, kakor ona Floquetovega meča. General bo z nova kandidoval v departementu „Somme“.

V **italijansko** prestolnico se francoski veleposlanik grof Mouy ne bo več povrnil. — Preklicuje se vest, da je italijanskega kralja pred odhodom iz Rima napadla vrtoglavica.

Rumunske prestolnice redarstveni ravnatelj, Aleks. Lahovary, je odstavljen, ker se je dal podkupiti. Pričela se je zoper njega kazenska preiskava.

Redarstveni nadzornik Bonfield v **Chicagu** je zaplenil tiskano okrožnico anarhistov, v koji ti pozivljajo somišljenike, naj maščejujejo smrt obešenih tovarišev.

V **Masavi** plačujejo Grki vsled naloga svoje vlade prostovoljno občinske davke. Ni pa res, da je grški minister pokaral podložnike v Masavi, ker so se upirali tem davkom.

Reuterjevo izvestje javlja iz **Kajtra**: Neki semkaj došel sel iz Omdurmana poroča, da je izvedel kalif Abdullah o prihodu nekega belega paše v Bahr-el-Gazal, ki ga namerava napasti. Sel pravi, da se paša zove Emin. Nekoji menijo, da ta Evropejec pri Darfuru ni Emin paša, marveč Stanley.

Izvirni dopisi.

Iz **Ribnice na Dolenjskem**, meseca julija. (Izv. dop.) Jedno najbolj sadunosno in za povzdigo kmetijstva, posebno živinoreje najvažnejše leto ima letošnje delovanje kmetijske podružnice ribniške zabeležiti. Ne le, da se je število njenih družbenikov skoraj potrojilo, tako, da so večinoma vsi boljši kmetovalci nje udje postali, da si je podružnica nekatero kmetijsko orodje omislila, ki se marljivo rabi, ampak tudi kmetijsko predavanje v spomladi g. tajnika c. kr. kmetijske družbe kranjske ob navzočnosti obilih poslušalcev, prodaja 6 muricodolskih plemenskih bikov v dan 19. maja t. l. in sedaj pa osnovitev živinske razstave za kočevski okraj — to je sad naše marljive in za boljše prihodnost tukajšnjih kmetovalcev vnete kmetijske podružnice. Ne samo z besedo in z materialnim podpiranjem, temveč tudi, „da se živinorejci tega okraja s primerjanjem goved različnih krajev spodbudijo v napredek živinoreje in o njem poučijo“ — vpliva ona na tukajšnje prebivalstvo. Ker je program te živinske razstave velicega pomena, ker so premije primerno visoke, in ker bode za marsikoga čitatelja praktične veljave, da se bode vedel po njem ravnati, podam ga tu v celoti:

Program delitve premij za govejo živino, ki bode v Ribnici v četrtek, 16. avg. 1888, t. j. na sv. Roka dan.

Slavno c. kr. ministerstvo kmetijstva in slavni deželni zbor kranjski sta na predlog c. kr. kmetijske družbe kranjske blagovolila dovoliti, da se v Ribnici za kočevski okraj napravi delitev premij za govejo živino, in sta v ta namen dovolila potrebni denar.

Namen tej razstavi in delitvi premij je:

a) Da se živinorejci tega okraja s primerjanjem goved različnih krajev spodbudijo v napredek živinoreje in o njem poučijo;

b) da se razvidi vspeh, ki se je vzlasti s pripomočjo državne podpore dosihmal dosegel pri reji naše domače goveje živine.

1. Pravico do premij v Ribnici imajo vsi živinorejci okrajnega glavarstva kočevskega.

2. Do 9. ure dopoldne mora pa vsa živina na mestu razstave biti, in sicer posebej junci, posebej telice in posebej krave na ograjah privezane. Vsak lastnik mora sam skrbeti, da ima njegova živina hlapca ali deklo, ki živini streže.

3. Živina, katera hoče premije deležna postati, mora najmanj že pol leta lastnina tistega gospodarja biti, ki jo razstavi. To mora razstavnik dokazati s spričalom svojega županstva.

4. Može, kateri bodo sodili premiranje živine, izberó se po dotičnem predpisniku c. kr. ministerstva kmetijstva in se morajo ravnati po propisih za to določenih.

5. Kdor je premijo dobil, mora se s posebnim pismom zavezati, da bode spolnil vse, kar imenovani ministerski predpisnik veva ter da bode premirano goved najmanj eno leto za plema obdržal.

6. V razstavo se pripuščajo: junci (biki), ki so 1/2 do 3 leta stari, breje telice, ki so najmanj 2 leta stare, molzne krave, ki so imele eno, dvoje, tri, štiri ali k večjemu pet telet.

7. Za lepo živino so določene premije tako-le: I. premija (državna) za bika 30 gld., II. premija (deželna) 25 gld., III. premija (državna) 20 gld., IV. premija (deželna) 15 gld. — I. premija (državna) za telice 20 gld., II. premija (deželna) 20 gld., III. premija (deželna) 15 gld., IV. premija (državna) 10 gld., V. premija (deželna) 10 gld., VI. premija (deželna) 10 gld. — I. premija (deželna) za krave 20 gld., II. premija (državna) 15 gld., III. premija (deželna) 15 gld., IV. premija (deželna) 10 gld., V. premija (deželna) 10 gld. Skupaj 245 gld.

Goved sme biti izvirnega marijadvorskega, muriškega, belansko-pincgavskega plemena in pa mešana domača živina z gorej imenovanimi tremi rodovi ali pa tudi z drugimi žlahtnimi rodovi, tudi čisto domača živina.

Iz **Vrem**, dné 23. julija. Tudi tukaj smo si po svojih skromnih močéh prizadevali s šolsko mladino preimenitni praznik 40letnice vladanja Nj. veličanstva presvetlega cesarja Franca Jožefa I. k sklepu šolskega leta slovesno praznovati. — V dan 22. julija t. l. zbrala se je šolska mladina zjutraj o poludesti uri v ozaljšani šolski sobi, potem šla s svojo zastavo v cerkev, kjer je bila ob 10. uri peta sveta maša z zahvalno pesmijo, ob koncu katere so peli vsi šolarji prvi in zadnji odstavek cesarske pesmi; drugo petje med sv. daritvijo oskrbovali so pa samó otroci II. razreda.

Č. g. župnik tukajšnji, Anton Fetich-Frankheim, je raz leco v primernem govoru prav v srce segajoče razložil šolski mladini in zbranim starišem besede sv. evangelija: „Jezus se nad Jeruzalemom joče“, v katerem primerja Jezusa učeniku, Jeruzalem pa šoli. V drugem delu govora spominjal pa se je Nj. veličanstva presvetlega cesarja.

Po sv. maši vrnila se je šolska mladina z zastavo v šolo. S tem bila je dopoldanska slavnost končana.

Popoldne ob 2 1/2. uri vdeležili so se otroci večernic, po službi božji šli na travnik gospoda Andreja Dekleve. Tu napravil se je oder, na katerem je bila podoba presvetlega cesarja Franca Jožefa I. s cveticami in zelenjem lepo ovenčana. Tudi cesarskih in narodnih zastavic ni manjkalo.

Počastili so bili mladino s svojim pohodom č. g. domači župnik, kot načelnik slavnosti, senožeski g. kapelan, nekateri uradniki iz Senožeč, gospa Karolina Dekleva iz Buj, udje kr. šol. sveta, vsi štirje g. župani s svetovalci vremeske färe i. dr.

Vspored slavnosti bil je ta-le: 1. Šolskega vodje nagovor. 2. Cesarska pesem. 3. Deklamacija deseterih šolskih otrok. 4. Petje. 5. Javna pohvala pridnih učencev in učenk, obdarovanje istih z mašnimi knjigami. 6. Razdeli se med vse šolske otroke slavnostni spis „Naš cesar“, 1848—1888. 7. Osem revnih, a pridnih otrok dobilo je vso gorenjo obleko. 8. Učenec II. razreda zahvali se starišem, učiteljem, šolskim predstojnikom in blagim dobrotnikom na potrpežljivosti in skrbi, na prijaznosti in naklonjenosti ter obljubi v svojem in v imenu svojih tovarišev spominjati se tega veselega dné še na večer svojega življenja in iz dná srca udanim biti presvetlemu cesarju in Njegovemu prestolu. 9. Sedaj poslovi se še učenka višjega oddelka in razreda od svojih tovarišic.

Potem so se uvrstile nekatere telovadne igrice. Največ smeha in veselja za mlado in staro napravila je igrice „Lonec ubijati!“ Za darilo, kdor je lonec ubil, dobil je 1/4 gld. v srebru. Le dva dečka sta bila tako srečna, dobiti darilo. Konečno je bilo pogoščenih 165 otrok s kruhom, sirom in vinom. Tako okrepečani razšli so se potem prav veseli vsak na svoj dom.

Naročili smo tudi trak za zastavo z napisom: 1848 — Franc Jožef I. — 1888, pa ni bil pravčasno poslan, da bi se bil pri slavnosti pripel.

V pokritje stroškov podaril je šolskemu vodstvu kr. šolski svet 15 gld.; neki blag dobrotnik, kateri noče, da bi se njegovo ime javno objavilo, 15 gld. in šest gornjih oblek. Bog poplačaj mu stoterno! Vsega nabralo se je 50 gld. 60 kr. v denarjih in 6 oblek.

Šolsko vodstvo izreka v svojem in v imenu obdarovanih in pogoščenih šolskih otrok kr. šolskemu svetu, kakor tudi vsem onim blagim gospodom dobrotnikom, kateri so v to svrhu toliko podarili, najsrčnejšo zahvalo ter dostavlja prošnjo, da bi vsi oni blagi dobrotniki to svojo dejanjsko in uspešno naklonjenost do šolske mladine še za naprej ohraniti blagovolili.

Slavnostni dnevi logaški.

(Dalje in konec.)

Najvažnejša točka naslednjega dneva bila je živinska razstava v Dol. Logateci.

Pri nas dozdej še nikoli ni bilo enake razstave. A kmetovalci so bili prav veseli te pridobitve. Res, da se živine ni prigvalo posebno veliko, a kolikor je je bilo — ta je bila lepa. Vše prihodnje razstave se bo vdeležilo gotovo veliko večje število posestnikov. Vsakako pa moramo biti hvaležni naši kmetijski podružnici in še bolj glavnemu odboru kmetijske družbe, da je dovolil, da se bode odsihdób vršila razstava enkrat v Logateci, drugikrat v Postojini.

Tudi to je prav hvalevredno, da se je priredila razstava ravno o cesarjevej slavnosti. Mnogo ljudi, ki so bili prejšnji dan v Logateci, ostali so še drugi

dan tamkaj, da so si ogledali razstavo o drugem času bi jih morda ne bilo.

Popoldne — dne 23. julija — bil je izlet v Planino. V Gerčarevci pozdravi došlece na Notranjskem tako znani g. V. Putick. Nekateri se peljejo dalje po gladki cesti naravnost v Planino, drugi se napotijo, da si pod vodstvom orjaškega Puticka ogledajo njega vodovodne naprave „pod stenami“.

Na lici mesta razkaže Putick, kaj se je zadnji čas ukrenilo, da bi se preprečile navadne a pogubonosne povodnji v planinski dolini. V kratkih besedah pové, kaj se še namerava ustvariti in kako so se izkopali takoimenovani bar. Winkler-jevi požiralniki. Govornik konča s slava-klicem na deželnega predsednika, ki tako dobrohotno podpira regulovanje notranjih vodà. G. Puticku zahvaljuje se g. okrajni glavar za njegovo uspešno delovanje.

Pot od ustja Unce vila se je čez zelene travnike do vasi Laze, kjer so vže čakali vozovi. Čez dobre pol ure dospeli smo v divje-romantično zakotje — pod Malim Gradom. Ta kraj je eden najzanimivejših na Notranjskem. Na dveh straneh dvigajo se vzrak strme pečine, na tretji strani kipi v višavo stolp nekdanje graščine „Kleinhäusel“, ki kaže še dobro ohranjene ostanke gotične zidave — na četrti pa se vali reka Unca, ki prihaja z močnim šumom izpod zemeljskega grobovja. Stopiš nekaj korakov gori ob vodi, odpré se ti nakrat velikanski podzemeljski obok lik mogočni cerkvi in čudom moraš občudovati to veličastno stavbo nebeškega stvarnika. Po znanem veljaku kranjskem krstili so turisti govoreči nemški jezik to podzemeljsko dupljino „Korinsky-dom“.

Na dan, o katerem se je zbralo na tem mestu mnogo tujcev iz Logatca, Cirknice in Postojine oskrbel je gospod Ivan Hafner veličasten umeleteljni ogenj v teh podzemeljskih prostorih. Poseben vtis napravila je arija „Otok bleški“, ki je tako tajno odmevala na večnih stenah temnega jezera podzemskega.

Obiskovalci planinskega trga sošli so se na to pri g. Kovšci. Planina nameravala je prišlice slovesno vsprejeti, a vsled smrti svojega župnika se je to opustilo.

Po raznih razgovorih razšlo se je občinstvo na svoj dom. S tem izletom končan je bil vspered cesarjeve slavnosti v Logatci.

Slavnost vršila se je v Logatci — a nikakor ni bila slavnost logaška, ampak celega okraja logaškega. Da se je sostavil tako bogat vspered in da se je ta vspered izvršil v toliki meri, v to so pripomogli prebivalci celega okraja z gmotnimi prispevki in s svojimi dušnimi silami.

Posebna hvala gre vrlim Idrijčanom, vzlasti izvrstni c. kr. rudarski godbi, istotako zavednim Cirkničanom, ki so v tolikem številu prišli k veselici, in vsem drugim društvom notranjskim. Hvalevredno je, da so se v vspered vsprejele točke, ki pospešujejo sadjarstvo in kmetijstvo. Ravno o tacih prilikah, ko se zbere tolikanj kmetovalcev, je mogoče, da se z besedo in djanjem goji veselje do umnega gospodarstva. Videlo se je, da je loterija in živinska razstava priprosto ljudstvo posebno zanimala. Želeti je pač, da bi logaški kmetijski podružnici pristopilo mnogo novih udov, saj kmetijska podružnica je pri cesarjevi slavnosti po posredovanji svojega marljivega tajnika častno rešila svojo nalogo.

Sicer pa bodi ta slavnost iskra, ki neti v naših sreih ljubezen do presvetle cesarske hiše. Geslo naše je: vse za vero, dom, cesarja! Nasprotniki naši nam tako radi očitajo, da smo samo zavedni Slovenci — in ne zavedni Avstrijci. Dokazali smo vam, da smo in ostanemo Avstrijci — in molčite potem, če smo ob enem zvesti sinovi slovenski in verni sinovi sv. matere katoliške cerkve!

Poročilo vodovodnega odseka o svojem delovanji

od 25. maja 1883. l. do 14. marca 1888. l.

(Dalje.)

Ko je prišlo do teh vspešnih preiskav, sklenil je odsek pozvati v Ljubljano gospoda Dionizija Stura, da izreče svoje mnenje, katera voda bi bila prikladnejša za vpeljavo, in le-tà, odzivajoč se odsekovemu vabilu, prišel je v Ljubljano dne 25. julija 1886. l. Pregledal je v družbi nekaterih odsekovih členov nastopna dva dneva studence na Skaručini in Babinem Dolu ter vodnjake na Posavji in na ljubljanskem polji in poročal o tem v seji odsekovej

dne 28. julija 1886. l. V tem svojem poročilu naglašal je gosp. Dionizij Stur, da je podzemeljska voda na ljubljanskem polji obilna, jako okusna, čista, hladna in zdrava in torej pripravna za vodovod, posebno, ker bi se dala napeljati v mesto brez velikih troškov. Vendar bi on ne bil zanjo v prvej vrsti, ker se bode mesto gotovo širilo v smeri proti Savi, in bi prej ali slej vsled tega vodovodna voda postala onesnažena. Vodo v Babinem Dolu označil je istotako za vodovod pripravno a dostavil, da nanjo ni misliti, ker bi sicer sedaj še zadostovala potrebam mesta, ako bi se pa isto količkaj razširilo, bi je bilo premalo. Za najpripravnejši kraj, kateri naj bi vodovodni odsek imel pred očmi, označil je Skaručino, kjer bi se dobilo obilno hladne, čiste in silno okusne studenčnice, katera bi se po njegovih mislih dala napeljati v mesto brez velikih troškov. O tej priliki, kakor tudi že prejšnja dva dneva med komisijonovanjem, izrekel je gosp. Dionizij Stur mnenje, da voda v vodnjakih na ljubljanskem polji ni, kakor misli odsek, filtrovana savska voda, temveč, da je ta voda istega izvora, kakor ona voda, katera priteka izpod zemlje pri Skaručini in na Povodji.

Vsled tega pričela se je voda po obeh straneh Save zopet meriti in primerjati analize vode iz obojestranskih vodnjakov in res je odsek prišel kmalu do prepričanja, da je mnenje gosp. Dionizija Stura popolnoma opravičeno. Izreči se pa za jeden ali drug projekt ni odločno upal, dokler ni imel natančnih načrtov in proračunov. Sklenil je torej v svojej seji dne 18. decembra 1886. l., da se ima mestnemu zboru nasvetovati, naj razpiše natečaj za izdelavo podrobnega načrta za vodovod, in sicer za obe varijanti: z ljubljanskega polja in s Skaručine. Program za izdelavo tacega načrta predložil je člen odseka gosp. Vladimír Hráský in mestni zbor sprejel ga je v svojej seji z dne 8. marca 1887. l.

(Konec prih.)

Zdravstveno poročilo mestnega fizikata za mesec junij 1888.

I. Meteorologično opazovanje.

Srednje stanje zrakomera 734.3 mm.; srednja toplota 19.7° C., srednja mokrota 71%, za celi mesec 257 mm.; deževalo je 12krat, 3krat je bila toča, 4krat nevihta, 5krat megla; 4 dni je bilo popolnoma jasno, 22 dni pol, 4krat oblačno. Veter je bil večinoma zahoden in severno-zahoden. Dne 27. in 29. je bila velika nevihta nad mestom, dne 29. in 30. je snežilo po planinah in zaradi tega velik mraz. — Voda v globini poprečno 1.70 m.

II. Stanje bolezni.

Število bolnih je bilo mnogo manjše nego meseca maja. Največ je bilo pljučnih katarov, revmatizmov in katarov v črevih, posebno pri otrocih. Kužnih bolezni je bilo naznanjenih: davica 2krat, varicellae 3krat, osepnice 1krat, vročinska bolezen 2krat, škarlatica (lahki slučaji) 3krat.

III. Umrljivost.

Meseca junija umrlo je v Ljubljani 106 oseb, t. j. 18 manj nego meseca maja; 56 moških, 50 ženskih. Po starosti je umrlo: do 1 leta 24 oseb, od 1. do 5. leta 9 oseb, od 5. do 10. leta 3 osebe, od 10. do 20. leta 9 oseb, od 20. do 30. leta 8 oseb, od 30. do 40. leta 9 oseb, od 40. do 50. leta 10 oseb, od 50. do 60. leta 7 oseb, od 60. do 70. leta 10 oseb, od 70. do 80. leta 10 oseb, od 80. do 90. leta 6 oseb, mrtvorojen 1 otrok.

Po posameznih boleznih: bolezni možgan in živcev 14krat, bolezni srca in krvi 6krat, bolezni prsne votline 14krat, jetika 28krat, prirojena slabost 8krat, vročinska bolezen 1krat, kozé 1krat, davica 1krat, ostarelost 12krat, občne bolezni 3krat, mrtvorojen jeden.

Od teh mrtvih je bilo 29 tujcev, torej je od ljubljanskih prebivalcev umrlo samo 78 oseb. Kakor vsak mesec je jetika s 26% v prvi vrsti. Za katarom v črevih je umrlo 12 otrok. Dva mrtva sta se redarstveno-zdravniško preiskala, ker ni bilo mogoče dognati vzroka bolezni.

Iz civilne bolnišnice je prišlo nastopno poročilo: Koncem maja je ostalo v vseh dobrodelnodruštvenih oddelkih 406 bolnih; tekom junija je prirastlo 337 bolnikov, odpuščenih, premeščenih itd. je bilo 279 oseb, 35 jih je umrlo. Od teh 35 mrtvih je 12 Ljubljančanov in 23 tujcev. — Na medicinskem oddelku so bile bolezni prsne votline, revmatizmi, želodčni katari in nekaj slučajev vročinske

bolezni. Koncem meseca se je število bolnikov zdatno zmanjšalo. — Na oddelek za blazne sprejeta sta bila dva moška zaradi alkoholizma in jedna znorela delavka. — Na kirurgičnem oddelku je bilo mnogo bolnih vsled pretefov in nesreč, mej zadnjimi delavec, ki si je pri padci s strehe na mnogih krajih zlomil kosti, in več železniških služabnikov. Poleg mnogih manjših operacij izvršile so se: dve amputaciji in tri resekcije. Rane so se dobro celile.

Iz c. kr. vojaške bolnišnice se poroča: Koncem maja ostalo je 44 mōž, prirastlo jih je 80, ozdravelo 77, premestilo v druge zavode 5; umrl je jeden ter preostalo bolnikov koncem meseca junija 41 mōž.

Otroška bolnica na Poljanah: Ostalo je 17 otrók, prišlo na novo 11 otrók. Ozdravilo se je 10 otrók, umrla sta dva otroka, ostane koncem junija 16 otrók.

Bolezni, ki so se zdravile v tej bolnišnici, bile so: 4krat scrofulosis in rachitis, 3krat pljučni katar, 2krat bolezni oči in gnjilost kosti, 1krat vročinska bolezen.

Dnevne novice.

(Nj. veličanstvo presvetli cesar) zahvalil se je po gospodu deželnem predsedniku slavnostni skupščini v Logatci za brzojavnim potom naznanjena lojalna čustva.

(Pogreba deželnega glavarja grofa Thurna) vdeležilo se je mnogo občinstva iz Radovljice in z dežele. Truplo je blagoslovil mil. gosp. knez in škof, kateremu so azistovali preč. gg. kanoniki, dekan z Grada in mnogo druge duhovščine. Krsto in sveče so nosili gorenjski župani. Za križem je šla prva šolska mladina z učitelji, prostovoljne požarne brambe iz Radovljice, Ljubljane, Kranja, Bleda, Begunj, „Sokol“ z zastavo, deputacija „Slavca“, veteranski kor; za krsto, ki je bila obložena z venci, uvrstili so se sorodniki, deželni predsednik baron Winkler, deželni odborniki Detela, Dežman, Murnik in dr. Vošnjak, deželnega sodišča predsednik Kočever, več dež. in državnih poslancev, načelniki deželnih uradov z uradniki, knez E. Windisch-Graetz, več častnikov, deputacije raznih občin in kmetijskih podružnic in na stotine družega ljudstva. Pred gradom je zapel oktet ljubljanske čitalnice „Molitev“, v cerkvi „Nad zvezdami“ in na pokopališči „Blagor mu“. Ves sprevod vršil se je v najlepšem redu. V mestu so gorele mej pogrebom svetilnice, prodajalnice bile so zaprte, z mnogih hiš visele so črne zastave. Vencev je bilo vseh nad 30, mej temi 22 s trakovi in napisi: „Der Landespraesident seinem theueren Freunde“, „Letzten Gruss dem theueren Bruder, Onkel und Schwager“, „Trgovinska in obrtna zbornica svojemu deželnemu poslancu“, „Ivan Murnik svojemu ljubemu prijatelju“, „C. kr. kmetijska družba svojemu predsedniku“, „Klub narodnih poslancev deželnemu glavarju“, „Državni poslanci slovenski vrlemu rojaku“, „Deželni odbor kranjski deželnemu glavarju“, „Die Vertreter des krainischen Grossgrundbesitzes dem Landeshauptmann Gustav Graf Thurn“, „K. k. Bezirkshauptmannschaft Radmannsdorf“, „Hvaležni občini Dolenji Logatec-Rovte svojemu častnemu članu“, „Visokočastitemu deželnemu glavarju hvaležni deželni uradniki“ itd.

(Spomenik Viktorju Dolencu), ki si je zaslužil hvaležnost in veden spomin primorskih Slovencev, bil je blagoslovljen zadnjo nedeljo na pokopališči pri sv. Ani. Zastopana so bila vsa tržaška slovenska društva, pela so pevška društva tržaška in iz okolice. Po končanem cerkvenem obredu govoril je zbranemu občinstvu v krasnem govoru predsednik delavskega podpornega društva, g. M. Mandić. — Plošča, namenjena za napis, morala je ostati čista, ker liberalni tržaški gospodarji niso dovolili napisa.

(Tukajšnja trgovska šola) vabi člane trgovskega gremija k zaključku šolskega leta, ki se bo vršil v nedeljo dne 29. t. m. od 7. do 10. ure dopoldne.

(Na celovski gimnaziji) so bili letos 403 učenci, mej temi samo 55 Slovencev; slovenski pouk je obiskovalo 70 učencev.

(Notarski shod.) V nedeljo so zborovali v Gradi notarji iz Kranjske, Štajerske in Koroške pod predsedništvom načelnikovega namestnika, g. dr. Voka iz Ljubljane. Obravnavali so notarski položaj, o osnovni zapuščinskih obravnav, o napravi javnih agentov, o volilni pravici pravoslovno omikanega notarskega osobja.

(Človeške kosti) so izkopali na dvorišču nekdanje Tavčarjeve hiše ob Dunajski cesti. Hišo namreč popravljajo in zidajo jame za fekalije. Pri kopanju so našli dvoje človeških okostij. Ali se je tu zgodila nesreča ali hudodelstvo, ni znano.

(Imenovanje.) Gdč. Hedviga Pavlin imenovana je definitivna učiteljica na sedanjem mestu v Gor. Logatci.

(Osepnice) so se prikazale v neki hiši v Gor. ričah v Biljski dolini.

Raznoterosti.

— Knez-zdravnik. Vsled objave v „Reichsanzeigerju“ potrdilo je bavarsko državno ministerstvo notranjih zadev Nj. visokost princa Ludovika Ferdinanda Bavarskega kot zdravnika za nemško državo. Po §. 39 obrtnega reda predpisani izpit se mu je odpustil. Princ Ludovik Ferdinand posnema svojega knežjega bratranca, vojvodo Karola Teodora Bavarskega, brata avstrijske cesarice, ki slovi kot izvrsten zdravnik za očesne bolezni ter ima lastno bolnišnico, v koji opravlja službo primarija. Princ Ludovik Ferdinand si je izbral kot posebno stroko notranjo medicino. Star je 29 let, rojen v Madridu, sin ranjega princa Adalberta Bavarskega in španske infantinje Amalije. Leta 1883 se je v Madridu poročil z infantinjo Marijo de la Paz, sestro umrlega kralja Alfonza.

— „L' Autriche Slave et Roumaine“. Pod tem naslovom v Parizu izdajani list je prenehal izhajati.

— Preošabno! Kmet (v gostilni): „... In pa Matevž Koruza, kaj pa če ta revež! Jaz (potrka se na prsa) imam več gnoja v svoji izbi, kakor on na vseh svojih njivah!“

Telegrami.

Sofija, 26. julija. Nasproti poročilom ruskih listov, da bo po vladarskem sestanku ena sama velesila primorana pozvala princa, naj zapusti Bolgarijo, pravi vladno glasilo „Svoboda“: Rusi se motijo, ako mislijo, da je bivanje prinčev v Bolgariji odvisno od te velesile. Velesile naj storé, kar jim drago. Bolgari ne bodo izzivali kriz Rusiji na ljubo. Bolgari imajo svojega izvoljenega kneza, ki bo toliko časa ostal, dokler bo vžival ljubezen narodovo.

Sofija, 25. julija. Razmere med Koburžanom in Stambulovom so se zboljšale, odkar je dal slednji prvemu potrebna pojasnila.

London, 25. julija. Irskega poslanca O' Kellyja so zadnjo noč obdolženega, da je pozival narod k upor, zgrabili ter v spremstvu redarjev odpeljali v Dublin.

Washington, 25. julija. V Guarciji (Venezuela) poskušeno vstajo so zadušili.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		barometra v mm	toplomera po Celsiusu			
opazovanja						
7. u. zjut.	739.0	22.3	sl. zap.	del. jasno		
25. 2. u. pop.	737.4	27.5	sl. vzh.	„	0.00	
9. u. zveč.	736.5	21.2	„	jasno		

Solnčno, dosedaj najbolj vroč dan v juliju. Srednja temperatura 23.6° C., za 4° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

26. julija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	80 gl. 85 kr.
Srebrna „ 5% „ 100 „ 16%	82 „ 15 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	112 „ 25 „
Papirna renta, davka prosta	96 „ 25 „
Akcije avstr.-ogerske banke	871 „ „
Kreditne akcije	307 „ 70 „
London	124 „ 80 „
Srebro	— „ „
Francoski napoleond.	9 „ 87 „
Cesarski cekini	5 „ 89 „
Nemške marke	61 „ 02 „

Tržne cene v Ljubljani

dné 25. julija.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	5 85	Špeh povojen, kgr.	— 70
Rež,	4 22	Surovo maslo, „	— 90
Ječmen, „	3 74	Jajce, jedno „	— 2
Oves, „	3 10	Mleko, liter „	— 8
Ajda, „	3 90	Goveje meso, kgr.	— 56
Proso, „	4 22	Telečje „	— 50
Koruza, „	5 52	Svinjsko „	— 60
Krompir, „	—	Koštrunovo „	— 34
Leča, „	12	Pišanee „	— 40
Grah, „	13	Golob „	— 20
Fižol, „	11	Seno, 100 kgr.	2 14
Maslo, kgr.	1	Slama „	2 14
Mast, „	— 80	Drva trda, 4 mtr.	6 50
Špeh svež, „	— 64	„ mehka, „	4 15

Izdajatelj: Matija Kolar.

OTOMANE,

!!gld. 38 a.v.!!

(glej podobo), najbolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapecirano pohištveno orodje, preoblečeno z modernim in močnim blagom in popol-

no pozamenterijo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4,

Uzoreci blaga resnim kupcem franko na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federmadraten) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot specialiteto: altarne preproge.

➔ Ceniki s podobami zastoj in franko na zahtevanje.

Ustanovljena leta 1847.

Tovarna za pohištvo

J. J. NAGLAS-A

Ljubljana,
Turjaški trg št. 7,

priporoča se za napravo vseh v to stroko spadajočih predmetov, posebno pa

cerkvene, hišne in gostilničarske oprave

po najnižjih cenah. (60)

➔ Cenilniki gratis in franko. ➔

Darilce pridušolski mladini, zlasti letos jako primerno in spominljivo, je knjizica:

„Zlatomašnik LEON XIII.“
(s podobico).

Dobiva se po 6 kr. — 50 izdov vkup po 5 kr. v Ljubljani pri „Katoliški družbi“, Stari trg št. 13.

Po ravno isti ceni „Papeževa nezmotljivost.“ (3)

Zobolek, prašek in pasta za zobe

preč. oo. Benediktincev
opatiije Soulac (Gironde).

Dom MAGUELONNE, prijor.

Najcenneje odlikovanje: dve zlati svetinji: Bruselj 1880, London 1884.

Iznajdeno leta 1373 po prijorji Pierre Boursaud.

Vsakdanja raba zoboleka oo. Benediktincev (po nekoliko kapljice na vodi) ozdravi in zabrani gnjilobo zob, jih obeli in utrjuje; okrepcuje in popolno ozdravi čeljusti.

Zares močno ustrezemo našim p. n. čitateljem, opozorjé na to starodavno ter prekornostno iznajdbo — najboljši in edini lek proti zobobolu.

Tvrška **SEGUIN** Bourdeaux

(Francija)
Rue Croix de Seguey 106 & 108.

Ustanovljena leta 1807.

Dobiva se v vseh lekarnah in prodajalnicah dišav. (1)

Tuji ei.

25. julija.

Pri **Matiču**: Riedel, Boben, Brener, potovalci, z Dunaja. — Herman, Gutman, trgovca, z Dunaja. — Pleško zasebnik, iz Brežice. — I. Linder, šol. vodja, iz Bojanova. — Linder, urad., s Českega. — Freund, potovalec, iz Prage. — Treo, trgovec, iz Zagreba.

Pri **Stonu**: pl. Ebner, zasebnik, s Kranjskega. — Muley, zasebnik, iz Logatca. — Raman, Pierman, zasebnika, iz Grada. — Tullinger, inženér, iz Trsta. — Faber, zasebnik, iz Kočevja. — Kula, Schwarz, Nehuta, z Dunaja.

Pri **Južnem kolodvoru**: Makovec, zasebnik, iz Trsta. — Fürst, s soprogo, z Dunaja. — Szante, soproga šolskega vodje, iz Budimpešte. — pl. Egkh, z d. užino, iz Grada.

Pri **Bavarskem dvoru**: Bogovic, zasebnik, iz Slavonije. — Hofman, trgovec, iz Grada. — Smole, major, s Štajerskega. — Wildt, uradnik, z Dunaja.

Zavod za pohištvo in dekoracije

Frana Doberlet-a

Francišanske ulice št. 14 — Ljubljana — Dunajska cesta h. štev. 8

priporoča svojo jako bogato zalogo

oprav za spalnice, jedilnice in salone, pohištva vsake vrste,

od najpreprostejšega in najcenejšega do najfinejšega. — Velika zaloga obojev, rouleaux, okenskih karniš, zastorov, preprog in snovi za hišno opravo.

Oprava za stanovanja, hotele, kopelji, gostilnice, kavarne.

Priproste in razkošne

ženitovanjske bale, solidno in ceno izdelane.

Vsakovrstne dekoracije.

Jaz prodajam pod jamstvom le dobro brezhibno blago po jako nizkih cenah, — po sporazumljenji tudi proti obročnim plačilom — in priporočam torej svoj zavod vsem, zlasti pa velečastitim gospodom duhovnikom za izdelavo dekoracij za cerkvene namene. Z vele-poštovanjem

(10)

Fran Doberlet.

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.

Tisk „Katoiške Tiskarne“ v Ljubljani.